

POSTANOWIENIE

Dnia 28 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie **A.R.**

oskarżonego z art. 284 § 2 k.k. i in.,

w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 28 października 2019 r.

w przedmiocie dopuszczalności skargi obrońcy oskarżonego od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 26 czerwca 2019 r., sygn. akt IX Ka (...), uchylającego wyrok Sądu Rejonowego w J. z dnia 2 października 2018 r., sygn. akt II K (...),

p o s t a n o w i ł:

- 1. pozostawić skargę bez rozpoznania;**
- 2. obciążyć oskarżonego A.R. kosztami sądowymi w przedmiocie skargi.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 2 października 2018 r., sygn. akt II K (...), Sąd Rejonowy w J. uniewinnił A.R. od popełnienia zarzucanych mu czynów. Po rozpoznaniu wniesionych na niekorzyść oskarżonego apelacji: prokuratora i pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych, Sąd Okręgowy w K. wyrokiem z dnia 26 czerwca 2019 r., sygn. akt IX Ka (...), zaskarżony wyrok uchylił w części dotyczącej rozstrzygnięcia zawartego w pkt 3. i 4. wyroku i w tym zakresie sprawę przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Skargę od wyroku Sądu odwoławczego wniósł, na podstawie art. 539a § 3 k.p.k., obrońca oskarżonego, podnosząc w niej zarzut naruszenia art. 437 § 2 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Instytucja skargi na wyrok sądu odwoławczego została wprowadzona ustawą z dnia 11 marca 2016 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 437).

W judykaturze Sądu Najwyższego (zob. np. postanowienia: z dnia 28 lipca 2016 r., IV KZ 39/16, i z dnia 22 listopada 2016 r., IV KS 2/16) w wyniku wykładni art. 25 ust. 2 w zw. z art. 25 ust. 1 tej ustawy, zaprezentowano pogląd, że przepisy Rozdziału 55a Kodeksu postępowania karnego stosuje się do spraw, w których postępowanie sądowe zostało wszczęte po dniu 30 czerwca 2015 r., a tym samym nie znajdują one zastosowania w sprawach, w których akt oskarżenia wpłynął do sądu przed dniem 1 lipca 2015 r.

Nie powielając trafnej argumentacji zawartej w powołanych przykładowo orzeczeniach, jednoznacznie stwierdzić należy, że niniejsza sprawa nie spełnia kryteriów uprawniających do złożenia skargi od wyroku sądu odwoławczego uchylającego wyrok sądu pierwszej instancji i przekazującego sprawę do ponownego rozpoznania. Akt oskarżenia przeciwko A.R. wpłynął bowiem do Sądu Rejonowego w J. w dniu 8 maja 2014 r. (k. 363).

Tym samym wniesiona skarga obrońcy oskarżonego jest niedopuszczalna z mocy ustawy (art. 429 § 1 k.p.k.), a ponieważ została przyjęta zarządzeniem z dnia 10 września 2019 r. (k. 917), należało ją pozostawić bez rozpoznania.

Z tych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

as